

PAMAŠTYMAI APIE VILTĮ

MOKINIO KNYGA

„Pamąstymai apie viltį“, Vadovės knyga © 2009, 2011 Nardine Productions. Visos teisės saugomos. Turinys iš filmo „Magdalena“: Jos akimis © 2006-2011 Inspirational Films, Inc. Filmuota medžiaga naudojama turint Shutterstock.com leidimą. Dėmesio! Visos teisės saugomos. Kopijuoti be leidimo griežtai draudžiama. Šios knygos turinio ar jo dalies keisti negalima. Be leidimo dauginti ir platinti bet kokia forma griežtai draudžiama.

Jei nenurodyta kitaip, Biblijos citatos paimtos iš LBD ekumeninio leidimo (1999 m.) <http://biblija.lt>

Kai kur cituojamas K. Burbulio lietuviškas Biblijos vertimas (<http://www.ebiblija.lt>)

Vertė: R. Rušinskienė

Redagavo: B. Bikulčienė

LIETUVOS BIBLIJOS DRAUGIJA

<http://biblijosdraugija.lt/>

1 pamoka. Jėzus su meile tiesia mums ranką	
Rivka: „Ar Jis mane iš viso pastebi?“	5
2 pamoka. Jėzus - mūsų maloningas, atlaidus Viešpats	
Paleistuvė: „Ar Jis man atleis?“	9
3 pamoka. Jėzus suteikia galios ir jėgų gyventi	
Marija, Jėzaus Motina: stiprybė kasdienybei	15
4 pamoka: Jėzus - galingasis mūsų išvaduotojas	
Marija Magdalena: „Ar Jis mane išlaisvins?“	23
5 pamoka: Jėzus - gailestingasis mūsų aprūpintojas	
Našlė iš Naino: „Ar Jis pasirūpins manimi?“	27
6 Pamoka: Jėzus - visapusiškas mūsų gydytojas	
Moteris, išgydyta nuo kraujoplūdžio: „Ar Jis išgydys mane?“	33
7 pamoka: Jėzus - mūsų gyvojo vandens versmė	
Moteris prie šulinio: „Ar Jis numalšins mano troškulį?“	39
8 pamoka: Jėzus - amžinasis mūsų draugas	
Švęskime!.....	45

1 PAMOKA JĖZUS SU MEILE TIESIA MUMS RANKĄ

Rivka: „Ar jis mane iš viso pastebi?“

Atvirumo Valandėlė

Susipažinimas. Trumpai (po 1-2 min. kiekviena) papasakokite:

- Kokia jūsų dvasinė patirtis, tikėjimo kelias?
Kokiame tikėjimo kelionės etape esate šiuo metu? Gal esate kaip Rivka ir spėliojate, ar Dievas jus apskritai mato? Ar esate kaip Marija Magdalena, t. y. pažįstate Jėzų ir palaikote artimą ryšį su Juo? O gal esate kokiam kitame tarpsnyje?

Peržiūra

Žr. DVD pamoką Nr. 1 arba filmo fragmentą Nr. 1 apie tai, kaip Marija Magdalena nueina pas Rivką į svečius.

Svarbu!

Filme Rivka sako: „*Vargu, ar tokį didingą grožį sukūręs Dievas prisimena mane. Kad atkreiptų dėmesį į kokią šventą vyrą, dar įsivaizduoju. Bet į tokią kaip aš? Kur jau ten...*“

Kaip Marija Magdalena, Rivka ir kitos moterys iš filmo, kiekviena moteris turi savo istoriją. Jūsų pasakojimas turi pradžią, dėstymą, pabaigą. Tačiau svarbu žinoti, kad į kiekvienos mūsų gyvenimą įpinta regima mūsų mylinčio Viešpaties gija, bylojanti apie tai, kad Jis yra Kūrėjas, suteikęs konkretų tikslą ir prasmę mūsų gyvenimo istorijai. Viliamės, kad artimiausiu metu jūs (kaip ir Rivka filme) suprasite ir aiškiai pamatysite, jog esate Dievui be galo svarbi. Jis jus ne tik mato, bet ir pažįsta!

AR ŽINOTE, KAD...

... dr. Larry Crabbas, gerai žinomas krikščionis psichologas, vienoje savo kalboje yra pasakęs tokius žodžius: „Viena didžiausių baimių, su kuria susiduria moterys, yra būti nematoma“? Ar sutinkate su tuo teiginiu? Kodėl taip arba ne?

Vienas Biblijoje minimų Dievo vardų yra „El Roi“, reiškiantis „Dievas regi“.

PRITAIKYKITE GYVENIME

Kad ir kokiame gyvenimo tarpsnyje esate, kad ir kur atsidūrėte gyvenimo kelyje, žinokite, kad esate labai brangi Dievo akyse. Buvai Jo mintyse dar prieš gimdama...

DIEVAS JUS MATO Ps 139, 13-18

„Juk tu sukūrei mano širdį, numezgei mane motinos iščiose. Šlovinu tave, nes esu nuostabiai padarytas. Tavo visi darbai nuostabūs, - aš tai gerai žinau. Mano išvaizda tau buvo žinoma, kai buvau slapta kuriamas, rūpestingai sudėtas žemės gelmėse; tavo akys mane matė dar negimusi. Į tavo knygą buvo įrašytos visos man skirtos dienos, kai nė viena jų dar nebuvo prasidėjusi. Kokios nesuvokiamos man tavo mintys, Dieve, ir kiek jų daug! Mėginu jas suskaičiuoti, bet jų daugiau negu smėlio grūdelių, ir net visas suskaičiuaves, vis tiek su tavimi tebebūčiau“.

- Kokie jausmai jums sukyla girdint tokius žodžius?
Dievas mane sukūrė tokią, kokia esu.
Dievas mane sukūrė gerai.
Dievas mane pažino dar gerokai prieš man gimstant.

- Ar jums sunku patikėti, kad Dievas jus sukūrė tokią, kokia esate? Kodėl?

Biblijoje, Laiške kolosiečiams, rašoma: Kol 1, 15-16

„Jis (Kristus) yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos Kūriniųjios pirmagimis, nes jame sukurta visa, kas yra danguje ir žemėje, kas regima ir neregima, ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžijos. Visa sukurta per jį ir jam“.

- Kas jus sukūrė? Dėl ko? Kokių tikslų?

- Ką tai reiškia jums?

DIEVAS PAŽŪSTA JUS. Ps 139, 1-6

„Viešpatie, ištyrei mane ir pažįsti. Žinai, kada atsisėdu ir kada atsistoju, iš tolo supranti mano mintis. Stebi mano žingsnius ir mano poilsį, pažįsti visus mano kelius. Nespėjus mano liežuviui žodį išsakyti, tu, Viešpatie, jį jau žinai. Iš visų pusių apsiauti mane, savo ranka lieti mane. Tavo pažinimas man per nuostabus, per gilus, aš negaliu jo pasiekti.“

- Ką aukščiau cituotoji psalmė kalba apie Dievą?

- Ar tie žodžiai pakeitė jūsų suvokimą apie Dievą? Kaip?

- Ką minėtos eilutės byloja apie Dievo požiūrį į jus?

Aš Jam labai svarbi, labai Jam rūpiu. Jis net pastebi kiekvieną mano gyvenimo smulkmeną.

♥ Kokius jausmus tai sužadina jūsų širdyje?

Dievas apie jus žino viską - ne tik tai, kas gera ir gražu, bet ir tai, kas nelabai gražu, o gal net bjauru. Nepaisant to, Jis nori užmegzti su jumis meilės ryšį. Jis pirmasis tiesia jums ranką. Jis myli jus!

DIEVAS JUS MYLI. Rom 8, 38-39

„Aš juk esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei dabartis, nei ateitis, nei galybės, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje.“

PARAGINIMAS

Užduotis. Galbūt esate kaip Rivka ir ilgai spėliojote, ar iš viso rūpите Dievui, ar Jis jus pastebi. Filmo pabaigoje Rivka apsisprendžia patikėti, kad Dievas ją iš tikrųjų myli ir patiki savo gyvenimą į Jėzaus rankas. Paprasta malda padės jums ateiti pas Dievą. Išsakydama ją jūs parodysite, kad tikite, jog Jėzus sukūrė jus, mato, pažįsta ir myli. Ar norite išpažinti Jam tokį tikėjimą?

Dieve, mano Tėve danguje, Tu esi šventas ir teišus. Ačiū, kad pamilai mane. Aš nusidėjau Tau, prasikaltau Tavo akivaizdoje. Ačiū, kad Tu siuntei žadėtąjį Mesiją Jėzų, kad Jis sunaikintų gėdos ir kaltės prakeiksmą. Dėkoju už tai, kad Jis mirė vietoj manęs už mano kaltes. Noriu tikėti ir sekti gyvuojančiu Gelbėtoju. Ačiū, kad atleidi man ir priimi mane tokią, kokia esu. Amen.

Įsigilinkite. Galbūt jūs patikėjote tikėjimo tiesomis apie Jėzų Kristų, o gal vis dar dvejojate ir norite pasiaiškinti jas išsamiau. Kad ir kaip būtų, pasistenkite šią savaitę skirti laiko pokalbiui su Dievu. Jo metu išsakykite Viešpačiui savo dvejones. Nepatingėkite šią savaitę dar ne vieną kartą persiskaityti šioje pamokoje cituotas Šv. Rašto eilutes, apmąstykite jas. Jei Dievas jus ko nors moko, jei sklaido jūsų dvejones, raginame kitą savaitę papasakoti apie tai kitoms grupelės narėms.

2 PAMOKA

JĖZUS - MŪSŲ MALONINGAS IR ATLAIDUS VIEŠPATS

Paleistuvė: „Ar Jis man atleis?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Kas norėtų pasidalinti savo apmąstymais apie tai, ką kalbėjome praėjusią savaitę? Ar Dievas jums ką nors apreiškė? Ar vis dar dvejojate?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 2 arba filmo fragmentą Nr. 12 apie tai, kaip Jėzus atleidžia paleistuvei.

SKAITINYS

Biblijoje, Evangelijoje pagal Joną, parašyta: Jn 8, 1-11

„Jėzus nuėjo į Ahyvų kalną. Auštant jis vėl pasirodė šventykloje. Visi žmonės rinkosi prie jo, o jis atsisėdęs juos mokė. Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai atvedė moterį, sugautą svetimaujant. Pastatė ją viduryje ir kreipėsi į jį:

„Mokytojaun, ši moteris buvo nutverta svetimaujant. Mozė mums Įstatyme yra liepęs tokias užmušti akmenimis. O tu ką pasakysi?“ Jie tai sakė spėsdami jam pinkles, kad turėtų kuo apkaltinti.

Bet Jėzus pasilenkęs ėmė pirštu rašyti ant žemės. Jiems nesilianjant kamantinėti, jis atsitiesė ir tarė: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį“. Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės.

Tai išgirdę jie vienas po kito ėmė trauktis šalin, pradėdant vyresniaisiais. Pagaliau liko vienas Jėzus ir ten stovinti moteris. Atsitiesęs Jėzus paklausė: „Moterie, kur jie pasidėjo? Niekas tavęs nepasmerkė?“

Ji atsiliepė: „Niekas, Viešpatie“.

Jėzus jai tarė: „Nė aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk“.

(Jn 8, 1-11)

AR ŽINOTE, KAD...

...Jėzaus laikais Izraelyje už paleistuvystę būdavo skiriama mirties bausmė? Religiniai veikėjai puikiausiai žinojo Mozės Įstatymą, kuriame buvo parašyta: „Jei vyras svetimauja su ištekęsija moterimi, nusikalsdamas svetimavimu su artimo žmona, abu - svetimautojas ir svetimautoja - bus nubausti mirtimi“. (Kun 20, 10)

- Kodėl, jūsų manymu, atvestoji pas Jėzų moteris pasirinko būtent tokį gyvenimo būdą?
- Kur dingio su moterimi nusidėjęs vyras? Ką tas faktas byloja apie kaltintojus?
- Kaip, jūsų manymu, moteris jautėsi, kai buvo nutverta ir atvilкта į minios vidurį?

- ♥ Kaip jūs jaustumėtės, jei kas viešumon išskeltų tai, ką slepiate nuo kitų akių, slaptas jūsų nuodėmės?

Kai sulaužome įstatymą - nusižengiame savo artimui ar Dievui - Jis į tai žiūri labai rimtai ir tokį nusižengimą vadina nuodėme. Nuodėmė yra nusigrėžimas nuo Dievo ir žengimas savo keliu nekreipiant dėmesio į tai, ką Dievas mums yra skyręs. Nuodėme vadinamos ir nuostatos, ir veiksmai.

Biblijoje užrašyti Dievo standartai rodo Jo širdį. Jeigu jų nepaisome ir melčiau renkamės savo įgeidžius, mes prarandame tai, ką Dievas turi paruošęs mums geriausia, ir liūdiname Jį.

- Kaip Jėzus elgiasi su sugautąja moterimi? Kaip ja pasirūpina konkrečiai toje situacijoje?
- Kodėl Jėzaus reakcija moteriai tokia reikšminga?
- Ar paleistuvavusi moteris turėjo ką nors padaryti, kad jai būtų atleista?

Gyvas tikėjimas Dievu skiriasi nuo religingumo. Religija pateikia įvairių reikalavimų: nurodo, ką reikia daryti, norint pelnyti Dievo palankumą, meilę ir atleidimą. Gyvas tikėjimas, grįstas santykiais su Dievu per Jėzų Kristų, nesiremia mūsų darbais, nes Dievas mus jau priėmė, pamilo ir mums atleido.

Šv. Rašte žodžiai „gyvenimas“ ir „mirtis“ minimi ne kartą. Biblijoje išskiriamos dvi gyvybės ir mirties plotmės - fizinė ir dvasinė.

„O amžinasis gyvenimas - tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį Jėzų - Mesiją“. (Jn 17, 3)

PRITAIKYKITE GYVENIME

Žemiau cituojamose eilutėse kalbama apie dvasinę mirtį.

Biblijoje, Laiške kolosiečiams, parašyta:

Kol 2, 13-14

„Taip pat ir jus, mirusius nusikaltimais ir kūno neapipjaustymu, jis atgairino kartu su Kristumi, dovanodamas visus nusikaltimus. Jis ištrynė mus kaltinančią skolos raštą ir panaikino jį, prismeigdamas prie kryžiaus“.

- Kas nutiko mus kaltinusiame skolos raštui, mūsų nusikaltimų sąrašui?

Šiandien mes vadovaujamės ne Mozės įstatymais, o tam tikromis mums įdiegtomis moralinėmis nuostatomis, etikos normomis. Mes, moterys, esame linkusios reikalauti iš savęs tobulumo. Kai mums kas nors nepavyksta, mes stengiamės tai paslėpti.

Dievas sako:

„Taigi dabar nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje“.
(Rom 8, 1)

- Kokia, pasak cituotos eilutės, padėtis tų, kurie yra Kristuje Jėzuse?
- Kaip žinojimas, kad nebesame pasmerkti, keičia mūsų požiūrį į save?
- Kaip tai keičia mūsų požiūrį į kitus?

Pasikalbėjęs su moterimi, sučiupta svetimaujant, Jėzus ne tik jai atleido, bet ir paragino palikti nuodėmingą gyvenimą. Jėzus skatino ją pradėti gyventi naujai, kitaip - kaip žmogui, kuris laisvas ir kuriam atleista. Panašiai ir mums yra atleista. Tačiau kartu su naująja laisve mes gauname ir atsakomybę bei naują tapatybę. Tai nereiškia, kad daugiau gyvenime nesuklupsime ir visiškai nebedarysime klaidų. Tai reiškia, kad mūsų gyvenime brėžiama nauja kryptis.

Jono pirmame laiške rašoma:

„Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų nedorybių. Jei sakytume, kad nesame nusidėję, darytume jį melagiu, ir nebūtų mumyse jo žodžio“.
(1 Jn 1, 9-10)

- Jei suklumpame, kaip ištaisyti klaidą Dievo akivaizdoje?

PARAGINIMAS

Užduotis. Išpažintis (nuodėmių išpažinimas) reiškia, kad mes neprieštaruojame Dievui, kai Jis sako, jog nusikaltome savo mintimis, veiksmais ar nuostatomis. Mes sutinkame, kad esame prasikaltę ir prašome atleidimo bei priimame jį, žinodamos, kad Dievas mums jau atleido dėl Kristaus mirties ant kryžiaus.

- Įsigilinkite. Kur jūsų kalčių (nuodėmių) sąrašas šiuo metu?

Gavus atleidimą žmogaus gyvenime sužydi laisvė nuo kaltės jausmo.

Psalmyne skaitome:

„Kaip toli Rytai nuo Vakarų, taip toli nuo mūsų jis išsklaido mūsų nuodėmes“.

(Ps 103, 12)

Laiške hebrajams parašyta:

„Ir daugiau nebepřisiminsiu jų nuodėmių nei jų nedorybių“. (Hbr 10, 17)

Šią savaitę prašykite Dievo parodyti jums jūsų nuodėmes. Išpažinkite jas Viešpačiui, prašykite atleidimo, o vėliau dėkokite už jį.

3 PAMOKA

JĖZUS SUTEIKIA GALIOS IR JĖGŲ GYVENTI

Marija, Jėzaus motina: stiprybė kasdienybei

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Ar kas nors norėtų papasakoti apie tai, kaip Dievas parodė kokią nors konkrečią nuodėmę? Kas nutiko šią savaitę? Kaip elgėtės toliau?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 3 arba filmo fragmentą Nr. 3 apie Jėzaus gimimą.

SKAITINYS

Evangelijoje pagal Luką parašyta:

„Šeštą mėnesį angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas, pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų; o mergelės vardas buvo Marija. Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“

Išgirdusi šiuos žodžius ji sumišo ir galvojo sau, ką reiškia toks sveikinimas. O angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą! Štai tu pradėsi iščišose ir pagimdysi sūnų, kuri pavadinysi Jėžumi. Jisai bus didis ir vadinsis

Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą; jis karaliaus Jokūbo namuose per amžius, ir jo karaliavimui nebus galo“.

Marija paklausė angelo: „Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?“ Angelas jai atsakė: „Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi. Antai tavo giminaitė Elzbieta pradėjo sūnų senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas tai, kuri buvo laikoma nevaisinga, nes Dievui nėra negalimų dalykų“.

Tada Marija atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei“. Ir angelas pasitraukė“. (Lk 1, 26-38)

Marija dirbo savo kasdienes darbus, kai staiga priešais ją atsirado angelas Gabriėlius ir pranešė, kad ji susilauks vaikelio. Visi žinome, kad moteriai neįmanoma pastoti be intymių santykių su vyru. Kai Marija apie tai pasiteiravo angelo, šis jai atsakė, kad Dievui nėra negalimų dalykų. Jis paaiškino, kad Šventoji Dvasia nužengs ant Marijos ir Dievo galybė pridengs ją.

- Kaip manote, ką Marija pamanė ir pajuto, išgirdusi iš Gabriėliaus lūpų tokią žinią?
- Nors Marijai galėjo ateiti į galvą daug įvairių minčių, kaip vis dėlto ji reagavo?
- Kaip, būdama Marijos vietoje, būtumėte reagavusi jūs?

AR ŽINOTE, KAD...

... Marija jau buvo susižadėjusi su Juozapu? Tais laikais ir toje kultūroje sužadėtuves prilygo santuokai. Nors Marija tebegyveno tėvų šeimoje, teisine prasme ji jau buvo laikoma Juozapo žmona. Jei būtų kilęs įtarimas, kad Marija neištikima, Juozapas būtų turėjęs teisę reikalauti bausmės - kad ji būtų užmėtyta akmenimis (kaip ir moteris, sučiupta paleistuvaujant) arba gėdingai išvaryta iš miesto. Netikėtas Marijos nėštumas tapo sunkiu išmėginimu jiems abiem.

Marijos sprendimas išlikti klusniai byloja apie jos tikėjimą. Ji buvo narsi, ypač atsižvelgiant į galimas pasekmes.

PRITAIKYKITE GYVENIME

Vos tik Marija sutiko atlikti užduotį, neįmanomą žmogui, jos gyvenimas akimirksniu apvirto aukštyn kojomis. Tačiau angelas Gabrielius patikino, kad Dievui nėra negalimų dalykų. Aišku, mūsų Dievas neprašys išnešioti Jam sūnaus. Tačiau Jis skirs mums kitų užduočių, kurios atrodys neįmanomos. Kitaip tariant, mums teks ištikimai sekti paskui Jėzų kiekvieną dieną.

Kažkas yra taikliai pasakęs, kad gyventi krikščioniškai nėra sunku - tai tiesiog neįmanoma.

Žemiau pateiktos eilutės byloja apie tai, kad gyventi krikščioniškai bei Šventosios Dvasios galios ir pagalbos iš tikrųjų yra neįmanoma.

Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „*Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats save, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi*“. (Mt 16, 24)

„*Jei kas mano esąs pamaldus ir nepažąboja savo liežuviu, bet apgaulinėja savo širdį, to pamaldumas tuščias*“. (Jok 1, 26)

„*Taigi būkite tokie tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas*“. (Mt 5, 48)

- Kaip, pasak minėtųjų eilučių, turėtume gyventi kiekvieną dieną?

♥ Ir kaip jums tai sekasi?

Igyvendinti tuos paliepus savo jėgomis yra paprasčiausiai neįmanoma. Tačiau Dievas ir nesitiki, kad seksime Jėzumi savo galia. Krikščionio gyvenimas yra antgamtiškas. Tiktai Kristus Šventosios Dvasios galia gali suteikti jėgų gyventi taip, kaip kviečia Dievas.

Panagrinėkime, kaip Šventoji Dvasia suteikia mums galios gyventi krikščioniškai.

Biblija kalba apie trijų tipų žmones.

1. Juslinis arba sielinis žmogus - toks, kuris nėra pakvietas Jėzaus į savo gyvenimą.

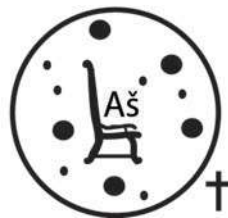
Laiške korintiečiams parašyta: „Deja, juslinis žmogus nepriima to, kas ateina iš Dievo Dvasios. Jis tai laiko kvailyste ir nepajėgia suprasti, kad apie tuos dalykus reikia spręsti dvasiškai“. (1 Kor 2, 14). Juslinį žmogų apibūdina tokie žodžiai: puikybė, baimė, kaltė, nerimas, nepaklusnumas.

Į save sutelktas gyvenimas (juslinis/sielinis žmogus)

Aš - „Aš“ sėdi to žmogaus gyvenimo soste.

† - Kristus už asmeninio gyvenimo ribų.

• - Veikla ir interesai sutelkti į save; dažnai jaučiamas nepasitenkinimas, įtampa.

2. Dvasinis žmogus - toks, kurį veda ir kuriam jėgų suteikia Šventoji Dvasia.

Laiške korintiečiams parašyta: „Dvasinis žmogus gali spręsti apie viską...“ (1 Kor 2, 15). Dvasinį žmogų apibūdina tokie žodžiai: pasitikėjimas, paklusnumas, ramybė, atlaidumas, meilė.

Į Kristų sutelktas gyvenimas (dvasinis žmogus)

† - Kristus sėdi to žmogaus gyvenimo soste.

Aš - „Aš“ atsidavęs Kristui.

- - Veikla ir interesai sutelkti į Kristų, Jo skatinami; žmogus jaučiasi visiškoje darnoje su Dievu ir Jo užmoju.

3. Kūniškas žmogus - toks, kuris yra pakvietęs Jėzų į savo gyvenimą, tačiau gyvena nuolatinėje įtampoje, stengdamasis sekti Jėzumi savo jėgomis.

Laiške korintiečiams parašyta: „Aš, broliai, tegalėjau kalbėti jums ne kaip dvasios žmonėms, bet kaip kūno žmonėms, kaip kūdikiams Kristuje“.

(1 Kor 3, 1). Kūnišką žmogų apibūdina tokie žodžiai: išsitempęs, nuolat pralaimėjęs, pasikliaujantis nuosavu teisumu, nepasižymintis troškimu augti ir bręsti, nepastovus.

Į save sutelktas gyvenimas (kūniškas žmogus)

Aš - „Aš“ sėdi gyvenimo soste.

† - Kristus nuverstas nuo sosto, Jam neleidžiama vadovauti.

- - Veikla ir interesai dažniausiai sutelkti į save; dažnai jaučiamas nepasitenkinimas ir įtampa.

♥ Kuris iš tų trijų piešinukų taikliausiai atspindi jūsų gyvenimą?

♥ Kokiu žmogumi norėtumėte būti?

Dauguma žmonių nori būti Šventosios Dvasios vedami. Tačiau kaip gyventi tą Dvasios pripildytą gyvenimą?

Biblijoje matome, kad Dievas yra trijuose asmenyse - Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Dievas suteikia mums savo Šventąją Dvasią, kad Ji pasiliktų mumyse ir suteiktų galios gyventi kaip Kristaus sekėjams. Nors Šventoji Dvasia gyvena visuose, kurie yra pakvietę Kristų į savo širdį, mes neprispildome Šventosios Dvasios, jei neleidžiame Jai vesti mūsų

žingsnių ir suteikti savo galios. Ar būsimė pilni Dvasios (t. y. leisimės Jos vedami), sprendžiame kiekvieną dieną ir net kiekvieną akimirką. Tuo dvasinis žmogus skiriasi nuo kūniško.

Biblijoje mums liepiama būti pilniems Dvasios.

„Ir nepasigerkite vynu, kuriame slypi pasileidimas, bet būkite pilni Dvasios“.
(Ef 5, 18)

Dievo valia, t. y. Jis nori, kad būtume pilni Dvasios, nes pats duoda mums tokį įsakymą. Mes turime Dievo pažadą. Žr. toliau.

„Mes tvirtai pasitikime juo, nes ko tik prašome pagal jo valią, jis mūsų išklauso. O jeigu žinome, kas jis mūsų išklauso, ko tik prašome, tai ir žinome turį, ko esame prašę.“ (1 Jn 5, 14-15)

PLAČIAU APIE TAI:

„Dvasinis kvėpavimas“ - veiksmingas pratimas, padedantis geriau suprasti, ką reiškia pasikliauti Šventąja Dvasia kiekvieną gyvenimo akimirką. Fizinis kvėpavimas reiškia, kad iškvepiame anglies dvideginį, o įkvepiame deguonį. Panašiai yra ir su dvasiniu kvėpavimu.

Iškvepimas. Išpažinkite nuodėmę, vos tik suvokiate ją padarę. Pripažinkite Dievui, kad suklydote ir dėkokite už Jo teikiamą atleidimą.

Įkvėpimas. Paveskite savo gyvenimą Kristui ir kliaukitės Šventąja Dvasia: pasitikėkite, kad Ji pripildys jus ir suteiks savo galios ir artumo, kurį priimsite tikėjimu.

Kaip Marija atsiliepė tikėjimu, taip ir mes turime atsiliepti tikėjimu. Mes turime pasikliauti Dievu ir leisti Jam gyventi ir veikti per mus.

- Kaip jūs galite būti panaši į Mariją?

- Kaip galime prisipildyti Šventąja Dvasia?

PARAGINIMAS

Užduotis. Šią savaitę kiekvieną dieną pradėkite prašydama Dievo vesti jus savo Šventąja Dvasia. Bent vienam žmogui papasakokite apie tai, ką šią savaitę sužinojote apie Šventąją Dvasią.

Įsigilinkite. Jei norite daugiau sužinoti apie Šventąją Dvasią ir Jos veikimą gyvenime, perskaitykite ir apmąstykite nurodytas Šventojo Rašto eilutes: Galatams 5, 16-26, Romiečiams 5, 1; 8, 1 ir Efeziečiams 5, 18.

4 PAMOKA

JĖZUS - MŪŠŲ GALINGAS IŠVADUOTOJAS

Marija Magdalena: „Ar Jis mane išlaisvins?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Ar turėjote galimybę praėjusią savaitę su kuo nors pasikalbėti apie Šventąją Dvasią? Ar po to, kai paprašėte Šventosios Dvasios nukreipti jūsų žingsnius, pastebėjote kokių nors permainų?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 4 arba filmo fragmentą Nr. 5 apie tai, kaip Marija Magdalena buvo išlaisvinta iš demonų valdžios.

SKAITINYS

Evangelijoje pagal Luką parašyta:

„Jėzus keliavo per miestus ir kaimus, mokydamas ir skelbdamas gerąją naujieną apie Dievo karalystę. Su Juo buvo Dvylika apaštalų ir kelios moterys, išgydytos nuo piktuųjų dvasių bei ligų; tai Marija, vadinama Magdalena, iš kurios buvo išėję septyni demonai, Erodo prievaiždo Chūzo žmona Joana, Zuzana ir daug kitų moterų, kurios šelpė juos savo turtu“. (Lk 8, 1-3)

- Koks, jūsų manymu, buvo Marijos Magdalenos gyvenimas prieš jai sutinkant Jėzų?
- Kodėl ji nieko nesiėmė, kad pati nusikratytų tų demonų?
- Kaip į ją reaguodavo aplinkiniai?

AR ŽINOTE, KAD...

tais laikais ir toje kultūroje būti šalia apsėsto žmogaus reikšdavo susitepti ir tapti rituališkai nešvariam? O susitepęs žmogus negalėdavo lankytis šventykloje ar bendrauti su kitais bendruomenės nariais, kol neapsivalydavo.

Senajame Testamente Dievas nustatė tam tikras taisykles, kurių turėjo laikytis žydų tauta. Kai kurios taisyklės labai konkrečiai apibrėždavo, koks žmogus būdavo laikomas švariu, o koks nešvariu. Jei žmogus buvo „nešvarus“, jis turėdavo būti atskirtas nuo Dievo tautos ir laukti, kol vėl taps rituališkai švarus, kad galėtų iš naujo užmegzti ryšį su Dievu ir bendrijos nariais.

- Kaip filme Jėzus reaguoja į Mariją Magdalena ir į pavojų pačiam susitepti?
- Kodėl piktosios dvasios išėjo Jėzui paliepus išeiti?

Laiške hebrajams parašyta: „Dangel kartu ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar dienų pabaigoje jis prabilo į mus per Sūnų, kurį paskyrė Visatos paveldėtoju ir per kurį sutvėrė pasaulius. Jis, Dievo šlovės atšvaitas ir jo esybės paveikslas, palaikantis savo galingu žodžiu Visatą, nuploves nuodėmes, atsisėdo Didybės dešinėje aukštybėse.“
(Hbr 1, 1-3)

Evangelija pagal Luką skelbia: „Kai visai tautai krikštijantis ir Jėzus pasikrikštijęs meldėsi, atsivėrė dangus, ir Šventoji Dvasia kūnišku pavidalu nusileido ant jo tarsi balandis, o balsas iš dangaus prabilo: „Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi.““ (Lk 3, 21-22)

Pranašas Jeremijas sako: „Ak, Viešpatie DIEVE! Žiūrėk! Tu padarei dangus ir žemę didžią savo galybe, savo pakelta ranka. Nėra tau negalimo dalyko!“
(Jer 32, 17)

- Ką minėtos eilutės byloja apie Jėzų ir Jo galybę?
- Kaip pasikeitė Marijos Magdalenos gyvenimas po susitikimo su Jėzumi?
- ♥ Ar Dievas jums kalba per Marijos gyvenimo istoriją? Ko jums reikia, kad pajustumėte visišką laisvę?

PRITAIKYKITE GYVENIME

Per mūsų ryšį su Dievu Jėzus gali ir mus išvaduoti iš užgriuvusių sunkumų. Šiandien žmonės griebiasi pačių įvairiausių dalykų, kad pajustų bent laikiną palengvėjimą ir paguodą. Tarp tų dalykų gali būti valgymas, gėrimas, laktymas po parduotuves, pinigai, azartiniai lošimai, alkoholis, kvaišalai, pornografija, televizija, internetas ir pan. Nors priklausomybės lygmuo gali skirtis, visi mes kartais stengiamės malšinti vidinį skausmą ir ieškome paguodos išoriniuose dalykuose.

Nesvarbu, su kokiais sunkumais susiduriate, visi jie panašūs tuo, kad kliudo mums patirti Dievo galios pilnatvę gyvenime.

Mes, kaip ir Marija Magdalena, galime būti išvaduoti iš priespaudos ir pajusti Dievo teikiamą laisvę, gyventi prasmingą gyvenimą, turėti tikslą. Kristaus galia padeda gyventi tikroje laisvėje, įveikti neigiamą įtaką.

Dėmesio! Tai, kad pradėjote sekti Kristumi, nereiškia, kad sunkumai pasibaigė. Dievas suteiks mums jėgų išverti įvairius išmėginimus. Sunkumai netgi padės mums augti ir bręsti. Dievas mus gali per juos ugdyti.

Laiške hebrajams parašyta: „Todėl ir mes, šitokio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visas naštas bei nuodėmės pinkles ir išvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą ir išbulintoją Jėzų. Jis vietoj sau priderančių džiaugsmų, nepaisydamas gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje“. (Hbr 12, 1-2)

Jokūbas rašo: „Laikykite, broliai, tikru džiaugsmu, kad pakliūvate į visokius išmėginimus. Supraskite: jūsų tikėjimo išmėginimas gimdo išvermę, o išvermė subręsta darbu, kad jūs taptumėte tobuli, subrędę ir nieko nestokojantys“. (Jok 1, 2-4)

♥ Kas jūsų gyvenime būtų kitaip, jei nuspręstumėte pasikliauti Dievu užklupus sunkumams?

PARAGINIMAS

Kad ir kokiame tikėjimo kelionės etape būtumėte, neišvengiamai susidursite su vienokiais ar kitokiais sunkumais. Marija Magdalena grūmėsi su savo demonais, tačiau tik Jėzus ją savo galia išlaisvino. Kad ir koks šiandien būtų jus užgriuvęs sunkumas, Jėzus nori būti galingasis jūsų išvaduotojas.

Užduotis. Šią savaitę pasirinkite didžiausią savo sunkumą ar išbandymą ir atiduokite jį į Dievo rankas. Prašykite Jo išlaisvinimo. Papasakokite kam nors apie tai, ką sužinojote ir išmokote.

Įsigilinkite. Ant atskiro lapo užsirašykite Hebrajams 12, 1-2 ir išmokite mintinai. Prašykite Dievo padėti jums suvokti šią tiesą ir ją įgyvendinti kasdienybėje.

5 PAMOKA JĖZUS - MŪSŲ GAILESTINGASIS APRŪPINTOJAS

Našlė iš Naino: „Ar Jis pasirūpins manimi?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Ar kas nors norėtų papasakoti apie sunkumą, kurį šią savaitę nusprendėte atiduoti į Dievo rankas?

Kas mintinai išmoko Hebrajams 12, 1-2 ir norėtų pacituoti? Jei tokių nėra, perskaitykime tą eilutę kartu. „*Todėl ir mes šitokio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visas naštas bei nuodėmės pinkles ir ištvėringai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą ir išbulintoją Jėzų. Jis vietoj sau priderančių džiaugsmų, nepaisydamas gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje.*“

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 5 arba filmo fragmentą Nr. 6 apie tai, kaip Jėzus prikelia iš numirusių našlės sūnų ir moko.

SKAITINYS

Evangelijoje pagal Luką parašyta: „Paskui Jėzus pasuko į miestą, vardu Nainas. Drauge keliavo jo mokiniai ir gausi minia. Prisiartinus prie miesto vartų, štai nešė numirėlį - vienturtį našlės sūnų. Kartu ėjo nemaža miesto minia. Pamačiusiam motiną Viešpačiui pagailo jos, ir jis tarė: „Neverk!“

Priešes palietė neštuvus. Nešėjai sustojo. O jis prabilo: „Jaunuoli, sakau tau: kelkis!“ Numirėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai.

Visus pagavo baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: „Didis pranašas atsirado tarp mūsų“ ir „Dievas aplankė savo tautą“. Ta žinia apie jį pasklido po visą Judėją ir visą šalį“. (Lk 7, 11-17)

AR ŽINOTE, KAD...

sprendžiant iš aprašymo Evangelijoje pagal Luką, našlė iš Naino greičiausiai vos galą su galu sudūrė. Kas apie tai byloja? Pirma, negyvėlis buvo nešamas atidengtas neštuvuose (14 eil.). Antra, kai Jėzus jam paliepė keltis, jis iškart atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jo nereikėjo išvynioti iš jokių laidojimui skirtų aprišalų, nes jų paprasčiausiai nebuvo. Šie faktai leidžia manyti, kad jį nešė palaidoti vargetų kapinėse. Akivaizdu, kad našlė buvo labai neturtinga.

Mozės įstatymas nenumatė kokios ypatingos globos našlėmis todėl, kad jomis turėdavo rūpintis vyriausieji sūnūs. Vyriausiasis sūnus, kuris turėdavo prigimtinę teisę į didesnę palikimo dalį, turėdavo pasirūpinti motina. Kiek žinoma, Rašto aiškintojai ir fariziejai tais laikais atimdavo iš našlių teisę naudotis namais, kai baigdavosi jų pinigai ir jos visiškai nuskursdavo (žr. Mt 23, 14).

- Kokios bėdos buvo užgriuvusios našlės pečius, kai ją pastebėjo Jėzus?
- Kaip Jėzus reagojo? Kaip Jis pasirūpino našle konkrečiai toje situacijoje?
- Ką našlei turėjo reikšti sūnaus sugražinimas į gyvenimą?

Psalmyne parašyta: „*Našlaičių tėvas ir našlių gynėjas - tai Dievas savo šventoje buveinėje*“. (Ps 68, 6)

- Ką šis pasakojimas byloja mums apie Dievo būdą?

PRITAIKYKITE GYVENIME

Kaip ir toji našlė, mes irgi susiduriame su įvairiausiais išmėginimais. Kartais, užgriuvus bėdoms, jaučiamės be vilties, sutrikę, nusiminę, susirūpinę, prisilėgti, išsigandę ir gal net atbukę.

- ♥ Ar šiuo metu jus kas nors slegia?

Laiške filipiečiams rašoma: „*Nieku per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui. Ir Dievo ramybė, pranokstanti bet kokią supratimą, sergės jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje. <...> O mano Dievas iš savo turtų gausos Kristuje Jėzuje šlovingai patenkims visas jūsų reikmes*“. (Fil 4, 6-7, 19)

- Ką reiškia „visas reikmes“?
- Ką Dievas pažada padaryti?
- Dievas pasiryžęs patenkinti kiekvieną poreikį. Koks šiuo atveju mūsų vaidmuo?
- Kai atrodo, kad Dievas vėluoja atsakyti į mūsų poreikius, ar vis tiek galime Juo pasitikėti?

Petras rašo: „Paveskite jam visus savo rūpesčius, nes jis jumis rūpinasi“.
(1 Pt 5, 7)

Matas rašo: „Todėl nesisielokite ir neklausinėkite: ‘Ką valgysime?’ - arba: ‘Ką gersime?’ - arba: ‘Kuo vilkėsime?’ Visų tų dalykų vaikosi pagonyš. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia. Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teismo, o visa tai bus jums pridėta. Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes rytojūs pats pasirūpins savimi. Kiekvienai dienai gana savo vargo“. (Mt 6, 31-34)

- Ko Dievas prašo mūsų šitose eilutėse?
- Ką galėtų reikšti paraginimas ieškoti Dievo karalystės ir Jo teismo?
- Kaip šias tiesas būtų galima pritaikyti kasdienybėje?

PARAGINIMAS

- Kaip pavesti Jam savo rūpesčius? (Žr. 1 Petro 5, 7.)

ŽODŽIO AIŠKINIMAS

Žodis „paveskite“ originale yra „meskite“ arba „uždėkite“ - kaip kokia nors našta užmetama ar uždėdama asilui ar jaučiui ant nugaros. Ši eilutė ragina visas naštas sumesti ant Jėzaus pečių.

Užduotis. Ar jus užgriuvo bėdos, kurias norėtumėte „permesti“ ant Dievo pečių? Problemos gali būti pačios įvairiausios: finansinės, santykių, fiziniai poreikiai (maistas, drabužiai, sveikata, pastogė), emociniai poreikiai (baimė, nerimas, kaltė, gėda, vienatvė, depresija), darbas.

Matas užrašė Jėzaus kvietimą: „*Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti; aš jus atgavinsiu!*“ (Mt 11, 28)

Įsigilinkite. Pasiryškite prašyti Dievo pagalbos kritinėje situacijoje. Kitą savaitę papasakosite, kas nutiko ir kaip buvo atsakyta į jūsų maldas.

6 PAMOKA JĖZUS - VISAPUSIŠKAS MŪSŲ GYDYTOJAS

Moteris, išgydyta nuo kraujoplūdžio: „Ar Jis išgydys mane?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Ar prašėte Dievo pasirūpinti ta jūsų gyvenimo sritimi, kurioje patiriate sunkumą? Kas nutiko?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 6 arba filmo fragmentą Nr. 9 apie tai, kaip Jėzus prikelia iš numirusių mergaitę ir išgydo kraujoplūdžiu sergančią moterį.

SKAITINYS

Morkus rašo: „Ten buvo viena moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu. Nemažą iškentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, ji nė kiek nepasitaisė, bet dar ėjo blogyn ir blogyn. Išgirdusi apie Jėzų, ji prasiskverbė pro minią ir iš užpakalio prisilietė prie jo apsiausto. Mat ji sau kalbėjo: „Jeigu paliesiu bent jo drabužį, išgysiu!“

Bematant kranijas jai nustojo plūdęs, ir ji pajuto kūnu, kad yra pasveikusi iš savo negalios.

O Jėzus iš karto pajuto, kad iš jo išėjo jėga, ir, atsigrežęs į minią, paklausė: „Kas prisilietė prie mano apsiausto?“

Mokiniai jam atsakė: „Pats matai, kaip minia tave spaudžia, ir dar klausia: ‘Kas mane palietė?’“

Bet Jėzus tebesidairė tos, kuri buvo taip padariusi. Moteris išėjo į priekį išsigandusi ir virpėdama, nes žinojo, kas jai atsitiko, ir, puolusi prieš jį ant kelnių, papasakojo visą teisybę. O jis tarė jai: „Dukterie, tavo tikėjimas išgelbėjo tave, eik rami ir būk išgyjusi iš savo ligos“. (Mk 5, 25-34)

Daugelis Biblijos tyrinėtojų sutinka, kad tas kraujoplūdis greičiausiai buvo susijęs su mėnesinių ciklu. Pagal Senojo Testamento įstatymo nuostatas, mėnesinių metu moteriai būdavo užginta eiti Dievo akivaizdon ar leisti kito žydo liečiamai, mat toks fizinis kontaktas kitą žmogų padarydavo nešvarų.

- Perskaitėme Šv. Rašto ištrauką apie kraujoplūdžiu sirgusios moters bėdas ir kančias. Ką be ligos tai moteriai dar teko iškęsti?
- ♥ Bėdos spiriami mes būname pasiryžę padaryti viską. Kaip jūs mėginate ieškoti sprendimų savo sunkiose situacijose? Ar Jėzus labai tolimas?

Nebepaisydama galimų pasekmių, kraujoplūdžiu serganti moteris nusprendė žūtbūt prisirišti prie Jėzaus. Kad prisiliestų prie Jo, jai teko gerokai pasidaruoti alkūnėmis ir prasiskverbti pro minią. Ji buvo įsitikinusi, kad jai padėti galėtų nebent Jėzus.

- Kas suteikė moteriai jėgų ir drąsos prisibrauti pro minią?
- Ką Jėzus gražino moteriai ją išgydydamas?
- Kas kliudo jums ištiesti ranką ir prisiliesti prie Jėzaus?

Dievui rūpi išgydyti ir atkurti visas jūsų gyvenimo sritis. Jis myli jus ir rūpinasi jumis. „Net nežinau, kas labiau gydo - Jėzaus galia ar Jo gailestingumas“, - filme ištaria Marija Magdalena.

PRITAIKYKITE GYVENIME

Išgydymui ir atkūrimui reikia laiko. Pralaukusi 12 ilgų metų ir išleidusi visus pinigus, pagaliau moteris sutiko Jėzų ir pašlovino Dievą išgydama per tikėjimą vos prisilietus prie Jėzaus. Dievas visa valdo ir turi viskam numatęs savo laiką. Net jei ir turime tikėjimą, kartais Dievas atsiliepia kitaip ar kitokiu metu nei tikimės. Mums svarbiausia išmokti noriai priimti Jo valią, kad ir kas būtų.

Laiške hebrajams apie Jėzų rašoma: „Mes juk turime ne tokį vyriausiąjį kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnų, o, kaip ir mes, visai gundyta, tačiau nenusidėjusį. Todėl visiškai pasitikėdami artinkimės prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku“.
(Hbr 4, 15-16)

- Kaip Jėzus reaguoja, kai ateiname pas Jį?

Moteris iš Jėzaus gavo tiksliai tai, ko troško, - kūno išgydymą. Ne kiekvienas gauna tiksliai tai, ko prašo. Apaštalas Paulius iš savo patirties pateikia kitokį pavyzdį. „*Taiji, kad neišpuikčiau, man duotas dyglys kieme, šėtono pasiuntinys, kad mane smūgiuotų ir neišpuikčiau. Todėl aš jau tris kartus maldavau Viešpatį, kad atitolintų jį nuo manęs. Bet man jis atsakė: „Gana tau mano malonės, nes mano galybė tampa tobula silpnume“. Todėl aš mielčiau noru girsiuosi silpnumais, kad Kristus galybė apsigyventų manyje. Tad džiangiūosi silpnumu, paniekinimais, bėdomis, persekiojimais ir priespauda dėl Kristaus, nes, būdamas silpnas, esu galingas“.* (2 Kor 12, 7-10)

Dievas neišgydė Pauliaus kai jis prašė, todėl apaštalas savo silpnume buvo priverstas pasikliauti Viešpaties galia. Dievas ne visuomet išgydo fizinės ligas, bet visuomet sustiprina mus, kad jas ištvirtume.

Jokūbas sako: „*Laikykite, broliai, tikru džiangaismu, kad pakliūvate į visokius išmėginimus. Supraskite: jūsų tikėjimo išmėginimas gimdo ištvėrmę, o ištvėrmė tesubręsta darbu, kad jūs taptumėte tobuli, subrędę ir nieko nestokojantys“.* (Jok 1, 2-4)

- Kokios, pasak šių eilučių, gali būti Dievo delsimo atsiliepti į mūsų maldas priežastys? Arba kodėl kartais Jis atsiliepia kitaip, nei tikimės?

PARAGINIMAS

Laiške korintiečiams parašyta: „*Tebūna pašlovintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzus Kristus Tėvas, gailestingumo Tėvas ir visokios paguodos Dievas, kuris guodžia mus kiekviename sielvarte, kad ir mes galėtume paguosti bet kokio sielvarto ištiktuosius ta paguoda, kurią gauname iš Dievo. Kaip mums gausiai tenka Kristus kentėjimų, taip per Kristų mes kupini ir paguodos“.* (2 Kor 1, 3-5)

Mes, krikščionys, nesame apdrausti nuo nelaimių ar sunkumų. Jėzaus pagalba kiekvienu konkrečiu atveju virsta mūsų biografine istorija. Neretai mes galime padrąsinti kitus, susiduriančius su panašiomis bėdomis. Juk išgydymas ir paguoda, kurią Dievas suteikia, skirti ne vien

mums. Mes pašloviname Dievą, kai pasakojame kitiems apie tai, ką Jis dėl mūsų padarė.

Užduotis. Jei Dievas jus išgydė ar kitaip ką nors atkūrė jūsų gyvenime, šią savaitę būtinai kam nors apie tai papasakokite (ypač jei tam žmogui reikalingas padrašinimas).

Įsigilinkite. Susirašykite ant lapo tas gyvenimo sritis, kuriose reikalingas Dievo prisilietimas, Jo gydanti jėga. Tai gali būti fizinės, dvasinės ar sielos reikmės. Atneškite tą sąrašą Viešpaties akivaizdon ir tikėjimu prašykite Jo gydančio prisilietimo.

Jei jūsų gyvenime yra sritis, kurioje ne viskas yra taip, kaip norite, patikėkite ją Dievui. Dėkokite Jam tikėjimu, kad ir ką Jis nuspręstų daryti. Dėkojimas rodo pasitikėjimą Dievu. Nesiliaukite tikėti Dievo gerumu. Dievas yra geras ir myli jus!

Nepamirškite, kad daugelis žmonių turi daug ir sudėtingų problemų. Nesigėdykite kreiptis pagalbos. Jei reikia, nueikite pas patikimą draugę, pastorį ar specialistą. Nebijokite ieškoti pagalbos tol, kol būsite pilnai atstatyta. Maldoje prašykite, kad Dievas jums padėtų rasti reikiamą pagalbinką.

7 PAMOKA

JĖZUS - MŪSŲ GYVOJO VANDENS VERSMĖ

Moteris prie šulinio: „Ar Jis numalšins mano troškulį?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Kaip Dievas šią savaitę jus padrąsino srityje, kurioje patiriate sunkumus? Jei šią savaitę turėtumėte galimybę, ar norėtumėte savo liudijimu ką nors padrąsinti?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 7 arba filmo fragmentą Nr. 7 apie moterį prie šulinio.

SKAITINYS

Jono evangelijoje rašoma:

„Jėzus paliko Judeją ir vėl išėjo į Galilėją. Jam reikėjo eiti per Samariją. Taigi jis užsuko į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli nuo lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui. <...>

Viena samarietė moteris atėjo semtis vandens. Jėzus ją paprašė: „Duok man gerti“. (Tuo tarpu mokiniai buvo nuėję į miestą nusipirkti maisto.)

Samarietė atsakė: „Kaipgi tu, būdamas žydas, prašai mane, samarietė, gerti?“ (Mat žydai nebendrauja su samariečiais.)

Jėzus jai tarė: „Jei tu pažintum Dievo dovaną ir kas yra tas, kuris tave prašo ‘Duok man gerti’, rasi pati būtum jo prašiusi, ir jis tau būtų gyvojo vandens davęs!“

Moteris atsiliepė: „Viešpatie, bet juk tu neturi kuo pasemti, o šulinys gilus. Iš kur tu imsi gyvojo vandens? Argi tu didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris tą šulinį mums paliko ir pats iš jo gėrė, ir jo vaikai, ir gyvuliai?“

Jėzus atsakė: „Kiekvienas, kuris geria šitą vandenį, ir vėl trokš. O kas gers vandenį, kurį aš duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą“.

- Tuomet moteris sušuko: „Viešpatie, duok man to vandens, kad aš nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau semtis čionai!“

Jėzus atsiliepė: „Eik, pakviesk savo vyrą ir sugrįžk čia“.

Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro“.

Jėzus jai tarė: „Gerai pasakei: ‘Neturiu vyro’, nes jau esi turėjusi penkis vyrus, ir dabartinis - ne tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei“.

Moteris atsiliepė: „Aš matau, Viešpatie, kad tu esi pranašas. Mūsų tėvai garbindavo Dievą ant šito kalno, o jūs tvirtinate, kad Jeruzalė esanti vieta, kur reikia jį garbinti“.

Jėzus atsakė: „Moterie, tikėk manimi, jog ateis valanda, kada garbinsite Tėvą ne ant šio kalno ir ne Jeruzalėje. Jūs garbinatė, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išganymas ateina iš žydų. Bet ateis valanda - jau dabar ji yra, - kai tikrieji garbintojai šlovins Tėvą dvasia ir tiesa. Ir pats Tėvas tokių garbintojų ieško. Dievas yra dvasia, ir jo garbintojai turi šlovinti jį dvasia ir tiesa“.

Moteris jam sako: „Aš žinau, jog netrukus ateis Mesijas (tai yra Kristus). Atejęs jis mums viską paskelbs“.

Jėzus jai taria: „Tai aš, kuris su tavimi kalbu!“

Tuo metu sugrižo jo mokiniai ir nusistebėjo, kad jis šnekučiuoja su moterimi. Vis dėlto nė vienas nepaklausė: „Ko iš jos nori?“ arba „Apie ką su ja kalbi?“

O moteris, palikusi qsoťį, nubėgo į miestą ir apskelbė žmonėms: „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik jis nebus Mesijas?“ Ir žmonės iš miesto ėjo pas jį.

Daug samariečių iš ano miesto ėtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo: „Jis man pasakė viską, ką esu padariusi“. Atėję samariečiai prašė jį pasilikti pas juos, ir jis ten pasilikė dvi dienas. Dar daugiau žmonių ėtikėjo dėl jo pamokslų.

O moteriai jie pasakė: „Dabar mes tikime ne dėl tavo šnekos. Mes patys išgirdome ir žinome, kad jis iš tiesų yra pasaulio išganytojas“. (Jn 4, 3-5; 7-30; 39-42)

- Kokia sutiktos moters kilmė ir praeitis?

AR ŽINOTE, KAD...

Palestinoje atviras pokalbis tarp nepažįstamo vyro ir moters buvo laikomas kultūriškai nepriimtiniu ar net nepadoriu dalyku?

Tuo metu tarp žydų ir samariečių tvyrojo įtampa, mat pastarieji buvo maišyto kraujo. Net ir pati moteris nustebusi teiraujasi: „Kaip tu, žydas, prašai mane, samarietę, gerti?“ Žydams tuo metu žodis „samarietis“ buvo tolygus žodžiui „šuo“. Žydai mieliau darydavo didžiulę apylanką, nei keliaudavo per Samariją.

O tai, kad moteris vidury dienos ėjo semtis vandens, irgi labai daug apie ją pasako. Greičiausiai ji ir tarp saviškių buvo atstumta dėl amoralaus elgesio. Taigi greičiausiai ji buvo atstumtoji.

Samarietė netikėjo, kad Jėzus jai ką nors pasakys - ką jau kalbėti apie prašymą gerti.

- Jėzus pirmas pradėjo pokalbį su samariete. Ką tai byloja apie Jo būdą?
- Kaip manote, kodėl Jėzus pasiteiravo moters apie jos vyrą?

Jėzus be užuolankų kalbėjo apie moters praeitį ir dabartinę situaciją. Nuo Jo akių nebuvo paslėpta jokia gyvenimo sfera. Jis puikiai suprato, kiek sielvarto ir skausmo ji patyrė. Ir Jis jos neatstūmė. Jis su gailesčiu parodė jai kelią, vedantį į gyvenimą, - t. y. į save.

- Kaip samarietė mėgino patenkinti savo reikmes?
- Kaip mes šiandien stengiamės patenkinti savo poreikius, vidinį troškulį?
- Kaip Jėzus žada patenkinti samarietės reikmes? Kaip tą galima pritaikyti mūsų dienomis?

PRITAIKYKITE GYVENIME

Žmonės, kurie iš tiesų tiki Jėzumi, keičiasi iš esmės. Keičiasi jų širdies nuostata, požiūris į gyvenimą. Jie tampa naujais žmonėmis. Laiške korintiečiams rašoma: „*Taipgi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena, praėjo, štai atsirado nauja*“. (2 Kor 5, 17).

Greita samarietės reakcija (staiga plykstelėjęs noras apie viską papasakoti miesto gyventojams) rodo, kad ji patikėjo Jėzumi ir tapo nauju žmogumi.

Po samarietės pokalbio su Jėzumi nutiko trys dalykai: (1) moters praeitis daugiau nebetrukdė jos santykiams su Dievu; (2) dėl jos liudijimo įtikėjo daug kitų miesto gyventojų; (3) Jėzaus sekėjai aiškiai pamatė Jį peržengiant tautinius ir kultūrinius barjerus.

Laiške galatams sakoma: „*Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje*“. (Gal 3, 28)

Jonas rašo: „*Paskutine, iškilmingiausiąją šventės dieną Jėzus stovėjo ten ir šaukė: „Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegu geria. Kas mane tiki, kaip sako Raštas, iš to vidaus plūs gyvojo vandens srovės“. Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti įtikėjusieji. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužėngusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas*“. (Jn 7, 37-39)

- Ką reiškia tai, kad iš mūsų vidaus plūs gyvojo vandens srovės?

Laiške galatams parašyta: „*Dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo*“. (Gal 5, 22-23)

Kai kasdienybėje leidžiamės Šventosios Dvasios vedami, leidžiamės keičiami iš vidaus. Laikui bėgant tas permainas kaip Dvasios vaisių pastebi ir aplinkiniai.

PARAGINIMAS

- Kokių žmonių, pasak Jėzaus, ieško Tėvas? (Žr. skaitinį pamokos pradžioje.)

Nors ir nežinome, kas atsilieps į mūsų kvietimą, o kas jį atmes, mes vis tiek turėtume pasakoti aplinkiniams apie tai, ką Dievas padarė mūsų gyvenime.

Jonas rašo: „*Daug samariečių iš ano miesto iškėjo Jėzų dėl moters liudijimo: 'Jis man pasakė viską, ką esu padariusi'.*“ (Jn 4, 39)

Visų atstumtoji tapo miesto pažiba. Jėzus sutaikė moterį su Dievu ir per ją pas Dievą atvedė daugelį kitų.

UŽDUOTIS

Kas jūsų gyvenime dar negirdėjo apie tai, ką Dievas padarė dėl jūsų? Liudijimas yra vienas iš būdų būti tikru garbintoju. Susidarykite sąrašą žmonių ir pradėkite melstis, kad, išgirdę apie Jėzų, jie reaguotų kaip tie samariečiai.

Kitą savaitę skirsime daugiau laiko pasidalinimui mintimis ir liudijimams. Jums padės žemiau pateikti klausimai.

- Ar šiose pamokose kaip nors pasikeitė jūsų požiūris į Jėzų?
- Kurioje gyvenimo srityje po šių pamokų nusprendėte daryti daugiau pažangos?
- Kaip Jėzus prisilietė prie jūsų gyvenimo, kol kartu apie Jį mokėmės?

8 PAMOKA JĖZUS - AMŽINASIS MŪSŲ DRAUGAS

Švęskime!

Pradėkite malda su padėka Dievui už pastarąsias septynias studijų savaites.

Atėjo laikas švęsti ir džiūgauti dėl to, ką Dievas padarė per šį laikotarpį!

Dar kartą peržiūrėsime filmo fragmentus, o jūs tuo tarpu pasižymėkite, ko pasimokėte iš kiekvienos moters pasakojimo.

PERŽIŪRA

Po vieną parodykite visus numatytus fragmentus. Po kiekvieno stabelėkite, duokite laiko užsirašyti pastabas. Jei labai spaudžia laikas, galima tiesiog glaustai prisiminti kiekvieną pamoką ir daugiau dėmesio skirti pasidalinimui ir paraginimams.

- 1 Pamoka. Jėzus su meile tiesia mums ranką (Rivka: „Kažin, ar Jis mane išvis pastebi?“)
- 2 Pamoka. Jėzus - mūsų maloningas, atlaidus Viešpats (Paleistuvė: „Ar Jis man atleis?“)
- 3 Pamoka. Jėzus suteikia galios ir jėgų gyventi (Jėzaus motina Marija: kasdienė stiprybė)
- 4 Pamoka. Jėzus - galingasis mūsų išvaduotojas (Marija Magdalena: „Ar Jis išlaisvins mane?“)
- 5 Pamoka. Jėzus - gailestingasis mūsų aprūpintojas (Našlė iš Naino: „Ar Jis pasirūpins manimi?“)
- 6 Pamoka. Jėzus - visapusiškas mūsų gydytojas (Moteris, išgydyta nuo kraujoplūdžio: „Ar Jis išgydys mane?“)
- 7 Pamoka. Jėzus, mūsų gyvojo vandens versmė (Moteris prie šulinio: „Ar Jis numalšins mano troškulį?“)

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

- Ar Jūsų požiūris į Jėzų per šias studijas pasikeitė? Jei taip, kaip?
- Kurioje gyvenimo srityje dėl šių studijų panorote pasitempti ir tobulėti?
- Kaip Jėzus prisilietė prie jūsų, kai kartu studijavome apie Jį?

Kartu su visa grupe melskitės ir dėkokite Dievui už tai, ką Jis padarė kiekvienos studijų dalyvės gyvenime. Pasimelskite ir už poreikius, jei tokių yra.

PARAGINIMAS

Prisimename pasakojimą apie samarietę prie šulinio? Ji buvo taip sujaudinta Jėzaus žodžių ir taip pasikeitė, kad bėgte nubėgo į miestą visiems papasakoti apie Jį. Jos dėka vėliau Jėzų įtikėjo daugelis. Matas rašo, kad Jėzus savo mokiniams paliko Didįjį Priesaką: „*Tad eikite ir padarykite mano mokiniams visų tautų žmones, krikščydamis juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos*“ (Mt 28, 19-20)

Tas priesakas galioja ir mums, šių dienų Kristaus sekėjams!

Ar pažįstate moterų, kurioms būtų didžiulė nauda pasižiūrėti filmą apie Mariją Magdaleną? Susidarykime tokių pažįstamų sąrašą. (Dalyvės knygelėje tam yra palikta vietos.) Ar atsimenate, kaip filmas jums padėjo atverti širdį Dievui? Lygiai taip pat jis gali padėti ir jūsų draugėms.

Draugės, kurioms norėčiau papasakoti apie „Mariją Magdaleną“:

O dabar skirkime laiko pasikalbėti apie tai, kaip galėtume papasakoti apie šitą filmą draugėms, esančioms sąrašė. (Kokie dalyvių sumanymai? Ar jos norėtų žiūrėti filmą dideliame ekrane ar savo namuose? Tegul kiekviena pasidalina šovusiomis mintimis. Kartu sudarykime konkretų planą. Galbūt galėtume net datą numatyti? Kuo dar galėtumėte prisidėti?) Žiūrėkime, ką Dievas per mus nuveiks.

Baigiamoji malda.

